

Ved sagens genoptagelse, jf. Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1990.52 V, blev tiltalte frifundet for medvirkensforholdet i relation til hovedaktionæren, idet landsretten fandt, at de pågældende omfaktureringer (vedrørende svømmebassinet) nok havde til formål at gøre det muligt for hovedaktionæren at besvige de selskaber, han var direktør for og aktionær i, men ikke at muliggøre skattesvig. Selv om omfaktureringerne var egnede til at hidføre skattesvig, fandtes den tiltalte, der i mellemtiden havde trukket sin tilståelse tilbage, ikke at have haft det fornødne forsæt til hovedaktionærens skattesvig. Tiltalte blev derimod dømt for overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1, for så vidt angik hans egen og det af ham beherskede selskabs skatteunddragelser.

Retspraksis ved landsretterne synes at have taget denne højesteretsdom til indtægt for kun i meget begrænset omfang at straffe for medvirken til skattesvig efter straffelovens § 23. Som eksempler kan nævnes Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1998.187 Ø og Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1998.317 Ø.

I 1998.317 Ø blev en hovedaktionær og en revisor dømt for overtrædelse af straffelovens § 289 i forbindelse med et urigtigt selskabsregnskab, hvori to fiktive provisionsnotaer indgik. De to andre tiltalte, der havde udfærdiget de fiktive notaer, blev i byretten dømt for medvirken, men blev frifundet i landsretten. Det udtaltes i den forbindelse: »De tiltaltes handlinger, der ikke omfattes af beskrivelsen i skattekontrollovens § 13, findes ikke at have haft en så nær tilknytning til skatteunddragelsen, at der er tilstrækkelig grundlag for at fastslå medvirkensansvar i medfør af straffelovens § 23.«

I 1998.187 Ø var tiltalte 2 tiltalt for medvirken til tiltalte 1's skatte- og moms- og momssvig. Tiltalte 1 var restauratør og tiltalte 2's samlever, og tiltalte 2 var daglig bestyrer af og regnskabsfører for restauranten. Tiltalte 2 nedskrev den daglige omsætning, og tiltalte 1 holdt den ikke-bogførte del af omsætningen uden for sit moms- og skatteregnskab. Tiltalte 2 blev dømt i byretten, men frifundet i landsretten. Landsretten henviste til, at domfældelse for medvirken til skatte- og afgiftsunddragelse i følge retspraksis som udgangspunkt forudsætter, at den pågældende har bistået umiddelbart ved indgivelse af det urigtige afgiftstilsvær eller urigtige oplysninger til skattevæsenet.

Det foreslås på denne baggrund præciseret i skattekontrolloven, at de almindelige regler for strafbar medvirken efter straffelovens § 23 i fuldt omfang finder anvendelse ved medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 13.

Den foreslåede henvisning til straffelovens § 23 har til formål at fastslå, at medvirkensansvaret ikke er begrænset til tilfælde, hvor bistanden har haft en særlig nær tilknytning til skattesvigen (afgivelsen af de urigtige oplysninger til skattemyndighederne), men at det også omfatter andre tilfælde, hvor den pågældende ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til skattesvigen. Dette indebærer bl.a., at også medvirkenshandling, der er fjernere fra selve afgivelsen af oplysningerne, vil kunne danne grundlag for et medvirkensansvar, såfremt der foreligger den fornødne tilregnelser. Om det tilstrækkelige bevismateriale er til stede må naturligvis i alle tilfælde bero på en konkret vurdering.

Om bestemmelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 5.

#### *4. Kriminalisering af virksomheders udstedelse af urigtige fakturaer og lignende dokumentation, jf. forslaget under § 1, nr. 6 til § 13 B i skattekontrolloven:*

I sammenhæng med de overvejelser, der ligger bag forslaget om at præcisere strafansvaret for medvirken, der er omtalt ovenfor under afsnit 3, foreslås, at det direkte i skattekontrolloven gøres til en strafbar handling at udstede en urigtig faktura eller lignende dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Dette forslag kan opfattes som en selvstændig kriminalisering af en særlig form for medvirken til skattesvig, idet en sådan urigtig fakturering m.v. fremmer modtagerens muligheder for på et senere tidspunkt at begå skattesvig. Det bør dog fremhæves, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er fuldbyrdet allerede ved udstedelsen af den urigtige dokumentation, og det er uden betydning, om modtageren efterfølgende faktisk anvender dokumentationen til at begå skattesvig med. Det bør endvidere fremhæves, at straffelovens § 289, der bl.a. anvendes i forhold til grov skattesvig og medvirken hertil, ikke vil kunne anvendes i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 13 B.

Forslaget skal i øvrigt ses i lyset af, at det er af væsentlig generel betydning, at eksterne interessenter som kreditorer, långivere, handelspartnere, myndigheder m.fl. kan have tillid til, at fakturaer og lignende regnskabsmæssig dokumentation, som en virksomhed udsteder, er korrekte.

Om bestemmelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 6.